

kunde bryde ud i Lue, hvad Djeblif det skulde være, og han gjorde mig som Krigsminister opmærksom paa, at jeg burde være forberedt paa, at Soldaternes Bajonetter maatte kunde vende sig den gale Vej, hvis man vilde bruge dem. Det er Ytringer, som tydede paa, at Valerens Opfattelse af Befolkningen i Kjøbenhavn var en anden end den, som det ærede Medlem nu har gjort sig til Tolk for. Jeg skal bemærke, naar jeg skal udtale mig derom, skønt det ikke foreligger, at efter min Mening var der fuldstændig tilstrækkelig Grund til Oprettelsen af Gendarmerikorpsen ved den foreløbige Lov af 27de Oktober 1885, og jeg er overbevist om, at denne Handling har gjort sin gode Nytte. Det er min bestemte Overbevisning. — Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at omtale den Foranstaltning, der nylig er truffen ved Oprettelsen af en Gendarmerestation paa 14 Mand ude i et Kvarter paa Nørrebro. Han talte om det, som om det var noget, Krigsministeren for sin Fornøjelse havde gjort, og som om det var noget, der var foretaget for at genere Befolkningen, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar denne Foranstaltning er bleven truffen, er det, fordi Kjøbenhavns Politidirektor ikke een Gang, men mange Gange har henvendt sig til Gendarmerikorpsen for at faa Assistance med Hensyn til Besørgelsen af Polititjenesten her i Byen. Det er ikke Gendarmerikorpsen, der har paa-trængt sig Kjøbenhavns Politi, men det er Politiet, som har ønsket dets Medvirkning. Og man maa vel gaa ud fra, at Politidirektøren og Politiet i det hele kende Forholdene saa nøje, at de vide, om der er Trang til denne Medvirkning eller ikke. Det gør jeg selvfølgelig ikke paa samme Maade, men naar man kan staae til Beje, og det bliver ønsket, saa stiller man dem naturligvis til Disposition. Man har fra Politiets Side ønsket betydelig flere, men Gendarmerikorpsen kunde ikke stille flere til Raadighed, idet Korpsen jo blev indskrænket temmelig betydelig for et Aars Tid siden, saa at man ikke kunde ophjæde flere end disse 14 Mand. Om Befolkningen ude i det omtalte Kvarter er forbitret i denne Anledning eller ikke, kan jeg ikke udtale mig om, men jeg tror unægtelig, at det ærede Medlems Betragtning er meget ensidig. Det kan gerne være, at der er en eller anden derude, som nødvendig ser disse Gendarmere, fordi de hellere ville have mere frit Spillerum, og som derfor er forbitret, men jeg er overbevist om, at den fredelige Befolkning ude i den Egn er glad ved at have faaet Gendarmene, saaledes som det jo overhovedet gaar med den største Del af Befolkningen ogsaa i Kjøbenhavn, at man

gerne vil have Politi. Man vil nødvendig komme i Konflikt med Politiet, men man ser gerne Politiet, fordi det giver en Overbevisning om, at der er Ro og Orden og en vis Sikkerhed til Stede, som, hvor fredelig Befolkningen end er, ikke er til Stede, hvis der ikke var et saa kraftigt Politi. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredts har bedt om Ordet for nogle korte Bemærkninger.

Rump: Jeg skal fatte mig saa kort som muligt i Anledning af den fremskaffede Tid. Jeg skal ikke tage alle de smaa Spørgsmaal op, men kun fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende Hovedspørgsmaalene. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) udtalte sig om Forsømmelsen ved dette Lovforslags Behandling og adresserede Beprejdelsen dels til den høje Regering, dels til dette Ting. For saa vidt hans Anke angaar Tinget, kan jeg ikke anerkende dens Rigtighed. Man maa huske paa, hvad der her har været Tale om. Det er et helt nyt Forhold, hvorom der skulde lovgives, efter at Sagen var kommen frem uden nogen som helst Forberedelse, idet Grundlaget var en foreløbig Lov, der havde skabt en ny Institution, og som maatte gives efter saa Dages Overvejelse. Det var en Selvfølge, at Landstinget, som ikke blot skulde undersøge, hvorvidt Loven stemmede med Grundloven, og om den, efter at den en Gang var kommen, burde vedblive at bestaa, men ogsaa skulde behandle fra nyt det hele Grundlag, maatte tage sig den fornødne Tid. I den første Samling afgav det nedsatte Udvalg en Betænkning, som gik ud paa, at man foreløbig burde blive staaende ved det Korps, som var oprettet, for at man kunde vinde Erfaring angaaende dets Hensigtsmæssighed. I det følgende Aar fremkom der fra det ærede 3dje Medlem for 5te Kredts (Oyenbøll) et Lovforslag, som gik ud paa at ordne Forholdet, og som selvfølgelig ogsaa blev drøftet i det da nedsatte Udvalg. Da vi saa med to Aars Erfaring vare komne til det tredje Aar, Samlingen 1887—88, blev der gjort et meget alvorligt Forsøg fra dette Tings Side paa at bringe denne Sag fæstlig til Ende. Hertil tjente særdeles vel de af det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (Madsen) nævnte Oplysninger, ved hvis Erhvervelse han lyntes at finde noget latterligt, nemlig Oplysninger dels om, hvorledes Gendarmeriet var ordnet andet Steds, dels om Ordningen af vort eget hidtidige civile Politi. Udvalget fremkom med et Forslag, der som bekendt gik